

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Jolanta Litwinowicz

Protokolant: st.sekr.sądowy Julita Anczewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 lutego 2017 w K. sprawy

z powództwa małoletniego O. P. (1) reprezentowanego przez J. P.

przeciwko K. P.

o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa alimenty od pozwanego K. P. na rzecz małoletniego O. P. (1) do kwoty 700 (siedemset) miesięcznie, płatne przy zachowaniu dotychczasowych warunków i terminów płatności z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od 29 września 2016r. w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie w dniu 03.07.2014r. w sprawie III RC 188/14 w kwocie 600 zł miesięcznie.

II. W pozostałej części powództwo oddala.

III. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Kasa Sądu Rejonowego w Kętrzynie kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem opłaty i 12 (dwanaście) zł za wydanie tytułu wykonawczego.

IV. Koszty procesu wzajemnie znosi.

V. Wyrokowi w punkcie **I** nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Jolanta Litwinowicz

UZASADNIENIE

J. P., matka małoletniego powoda O. P. (1) działająca w jego imieniu wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego K. P. na rzecz syna z kwoty 600 zł miesięcznie do kwoty 900 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu podała, że alimenty w dotychczasowej wysokości nie wystarczają na pokrycie uzasadnionych potrzeb małoletniego powoda. W czasie orzekania w poprzedniej sprawie o alimenty małoletni powód miał 13 lat, obecnie ma ukończone 15 lat i wydatki związane z jego utrzymaniem znacznie wzrosły. Miesięczne koszty utrzymania syna określiła na kwotę około 850-900 zł (k.3, k.129 odwrót). Dodatkowo raz na kwartał kwotę 600 zł przeznacza na zakup bielizny, odzieży, obuwia dla syna oraz kwotę 800 zł rocznie na zakup podręczników szkolnych, opłaty szkolne, wyjazdy syna. Podniosła, że pozwany jest kawalerem, mieszka wspólnie z matką i ojczymem. Posiada stałą pracę i zarabia ok. 3000 zł miesięcznie. Oprócz małoletniego powoda nie ma nikogo na utrzymaniu. Natomiast matka małoletniego powoda nie pracuje, pozostaje na bezpłatnym urlopie wychowawczym. Utrzymuje się z pomocy konkubenta, z którym mieszka i wychowuje ich wspólne dziecko (k. 2-4).

Pozwany K. P. wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podał, że alimenty na rzecz syna płaci regularnie. Podniósł, że w październiku 2014r. pozwany założył konto dla syna, na które wpłaca pieniądze z przeznaczeniem na wydatki osobiste syna oraz założył polisę ubezpieczeniową dla syna, na którą wpłaca 133,80 zł miesięcznie. Dodatkowo zakupił synowi buty sportowe do treningów, odzież, rower, telefon, podręczniki i przybory szkolne. Na utrzymanie małoletniego powoda przeznacza ok. 1000 zł miesięcznie. Podał, że syn w czasie wakacji przyjeżdżał do ojca i wtedy był na jego utrzymaniu. Podniósł jednocześnie, że matka małoletniego powoda notorycznie uchyla się od podjęcia pracy. Żyje na koszt państwa i poprzez podwyższenie alimentów chce zapewnić sobie lepsze życie (k. 9-11).

Sąd ustalił, co następuje:

W sprawie III RC 188/14 przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie strony zawarły ugodę na mocy której, pozwany zobowiązał się płacić na rzecz małoletniego O. P. (1) alimenty w wysokości 600 zł miesięcznie poczynając od 1 lipca 2014r. Ponadto pozwany zobowiązał się zakupić do 31 sierpnia 2014r. podręczniki do nauki dla małoletniego syna i dowody zakupu podręczników przedłożyć matce małoletniego do dnia 1 września 2014r. lub zapłacić do rąk matki małoletniego do dnia 5 września 2014r. kwotę 400 zł na zakup podręczników (k. 26 akt III RC 188/14).

J. P. zamieszkuje w K. wspólnie z konkubentem G. S. i dwójką małoletnich dzieci. Nie pracuje, przebywa na bezpłatnym urlopie wychowawczym. Ma wykształcenie podstawowe, kontynuuje naukę w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych oraz podjęła szkolenie w zawodzie sprzedawcy. Pobiera świadczenia z pomocy społecznej w formie zasiłku rodzinnego oraz świadczenia wychowawczego 500+. W okresie od września do grudnia 2016r. pobierała stypendium szkolne przysługujące jej z tytułu kontynuowania nauki oraz stypendium szkolne przyznane małoletniemu powodowi w kwocie 106,20 zł miesięcznie (decyzje z MOPS w K. k. 93-99). Koszt utrzymania mieszkania określiła na 500 zł miesięcznie. Utrzymuje się głównie z dochodów konkubenta G. S., który pracuje jako kierowca samochodu ciężarowego i zarabia ok. 2000 zł miesięcznie (zeznania matki małoletniego powoda k. 61, 129v, k. 141v).

K. P. zamieszkuje w R., wspólnie z rodzicami. Pracuje jako specjalista ds. eksportu w firmie (...) sp. z o.o w K.. Z tytułu zatrudnienia osiąga wynagrodzenie w wysokości ok. 3050 zł miesięcznie netto (zaświadczenie o zatrudnieniu k. 12, 59). Oprócz małoletniego powoda nie ma nikogo na utrzymaniu. Rodzicom miesięcznie przekazuje 600 zł tytułem własnego utrzymania, na dojazdy do pracy przeznacza 300 zł miesięcznie (zeznania pozwanego k. 129v). Opłaca synowi abonament za internet w wysokości 49,99 zł miesięcznie (faktura k. 14). We wrześniu 2014r. założył synowi konto w banku, na które przelewa pieniądze (przeważnie 100 zł miesięcznie, sporadycznie od 150 do 300 zł) tytułem kieszonkowego (kserokopia umowy k. 70, potwierdzenia wykonania przelewów bankowych k. 18-50). Założył również polisę ubezpieczeniową dla syna, na którą wpłaca ok. 135 zł miesięcznie (kserokopia informacji z firmy ubezpieczeniowej k. 13, 103).

Małoletni O. P. (2) w czasie orzekania w niniejszej sprawie miał ukończone 16 lat, był uczniem klasy III gimnazjum w K.. Uczęszczał na dodatkowe zajęcia sportowe z piłki nożnej.

Sąd, zważył co następuje:

Na podstawie art. 138 kro w sytuacji zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Stosownie zaś do treści art. 135§1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Z powyższego wynika, że zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a z drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Niezdolne do samodzielnego utrzymania się dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, którzy są obowiązani podzielić się z nimi nawet bardzo skromnymi dochodami. Na ogół przyjmuje się, że zasada równej stopy życiowej nie oznacza mechanicznego podziału osiągniętych przez rodziców dochodów, jej istota bowiem sprowadza się do zbliżonego z rodzicami zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb dzieci, przy uwzględnieniu ich wieku, stanu

zdrowia, kierunku szkolenia oraz innych indywidualnych okoliczności (por. Komentarz red. Pietrzykowski 2015 do art. 133 kro, pkt. 3-4).

Bezsporne jest, że małoletni powód nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie i nie posiada majątku, wobec tego oboje rodzice obowiązani są do przyczyniania się dołożenia na jego utrzymanie.

Orzekając w niniejszej sprawie Sąd uznał, że wypełniona została dyspozycja art. 138 kro, uzasadniająca podwyższenie alimentów należnych małoletniemu powodowi od pozwanego o 100 zł miesięcznie tj. do kwoty 700 złotych.

J. P. koszty utrzymania syna określiła na kwotę ok. 900 zł miesięcznie. Jednocześnie podała, że raz na kwartał kwotę 600 zł przeznacza na zakup bielizny, odzieży i obuwia dla syna. Dodatkowo kwotę 800 zł rocznie przeznacza na pokrycie wydatków związanych z wyjazdami syna, zakup podręczników szkolnych i opłaty szkolne. Przedłożyła dokumenty potwierdzające wydatki na rzecz syna np. wyżywienie, zakup odzieży sportowej i obuwia sportowego (faktury k. 84-92, kserokopie paragonów k.117-128).

W ocenie Sądu, koszty utrzymania małoletniego powoda wyliczone przez jego matkę są wiarygodne, co potwierdza zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy.

Od czasu poprzedniego rozstrzygnięcia w zakresie alimentów nie zmieniła się znacząco sytuacja majątkowa pozwanego bowiem nadal pracuje on na tym samym stanowisku i u tego samego pracodawcy. Jego miesięczne zarobki wzrosły. W 2014r. pozwany zarabiał ok. 2900 zł miesięcznie (zaświadczenie o zatrudnieniu k. 24 akt III RC 188/14), zaś obecnie otrzymuje wynagrodzenie w granicach ok. 3050 zł miesięcznie (zaświadczenie o zatrudnieniu k.12,59). Pozwany nadal zamieszkuje wspólnie z rodzicami, dokłada do utrzymania mieszkania 600 zł miesięcznie, na dojazdy do pracy przeznacza 300 zł miesięcznie (zeznania pozwanego k. 129v).

Tymczasem w okresie ostatnich dwóch lat wzrosły koszty utrzymania małoletniego powoda chociażby ze względu na to, że w czasie orzekania o alimentach tj. w lipcu 2014r. małoletni powód miał zaledwie 13 lat. Obecnie O. P. (2) ma ukończone 16 lat, jest uczniem trzeciej klasy gimnazjum i dodatkowo trenuje piłkę nożną. Zmieniły się jego usprawiedliwione potrzeby i wydatki związane z jego utrzymaniem znacznie wzrosły, co zdaniem Sądu determinuje zmianę wysokości należnych mu alimentów.

Zaznaczyć należy, że matka małoletniego powoda nie pracuje, kontynuuje naukę w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych oraz podjęła szkolenie w zawodzie sprzedawcy. Za naukę w liceum płaci 150 zł miesięcznie (zeznania matki małoletniego powoda k. 129v). Na utrzymaniu oprócz małoletniego ma jeszcze córkę L. S. w wieku 3 lat. Prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z konkubentem, który pokrywa koszty utrzymania mieszkania. Pobiera świadczenia z pomocy społecznej, zatem jej sytuacja majątkowa i możliwości zarobkowe są znacznie ograniczone.

Natomiast pozwany mieszka wspólnie z rodzicami, zatem koszty jego utrzymania nie są wysokie, oprócz powoda nie ma nikogo na utrzymaniu. Posiada stałe źródło dochodu, jego zarobki wynoszą ok. 3050 zł miesięcznie. Zdaniem Sądu, jego sytuacja majątkowa pozwala mu płacić alimenty w wysokości ustalonej przez Sąd.

W toku postępowania pozwany niejednokrotnie podnosił, że matka małoletniego powoda nie pracuje i czyni sobie z przysługujących małoletniemu alimentów własne źródło dochodu. W ocenie Sądu, zarzuty pozwanego nie mają pokrycia w materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. J. P. posiada wykształcenie podstawowe, podjęła naukę w liceum dla dorosłych oraz uczęszcza na kurs przyuczający do zawodu sprzedawcy, zatem podnosi swoje kwalifikacje i zmierza do podjęcia zatrudnienia.

Pozwany podnosił także, że oprócz obowiązku alimentacyjnego wspiera dodatkowo finansowo syna, nie godził się na podwyższenie alimentów o żadną kwotę. Stwierdził, że skoro założył małoletniemu konto w banku, na które wpłaca mu kieszonkowe (przeważnie 100 zł miesięcznie,), opłaca składkę na polisę ubezpieczeniową dla syna w wysokości ok. 130 zł oraz dokłada się do zakupu innych rzeczy dla syna, podwyższenie alimentów jest bezzasadne.

Zdaniem Sądu, dodatkowe wsparcie finansowe udzielane małoletniemu przez ojca, czy to w formie kieszonkowego, czy też polisy ubezpieczeniowej jest oczywiście pożądane i zmierza do zapewnienia małoletniemu lepszego startu w dorosłe życie. Jednak matka małoletniego potrzebuje środków finansowych (czyli alimentów, które powinny być zaspokojone przez pozwanego w pierwszej kolejności) z przeznaczeniem na bieżące utrzymanie syna. J. P. realizuje swój obowiązek alimentacyjny wobec syna głównie poprzez sprawowanie bieżącej pieczy nad nim. W oparciu o własne skromne możliwości finansowe przyczynia się do zaspokojenia potrzeb małoletniego. Przedłożyła liczne dokumenty potwierdzające wydatki na rzecz syna np. wyżywienie, zakup odzieży sportowej i obuwia sportowego (faktury k. 84-92, kserokopie paragonów k.117-128).

W ocenie Sądu, pozwany w pierwszej kolejności powinien zabezpieczyć pieniądze na bieżące utrzymanie syna a następnie skoro jego sytuacja majątkowa mu na to pozwala opłacać dodatkowe ubezpieczenie. Nie można zatem przyjąć, iż wykonanie obowiązku alimentacyjnego przez pozwanego (tj. w wysokości tylko o 100 zł więcej miesięcznie, przy aktualnych zarobkach 3050 zł netto) wobec syna będzie stanowiło dla niego nadmierne obciążenie finansowe skoro pozwany łożył 600zł alimentów miesięcznie przy zarobkach 2900zł.

W pkt II wyroku Sąd, w pozostałej części powództwo oddalił, albowiem zdaniem Sądu żądana przez matkę małoletniego kwota 900 zł miesięcznie alimentów jest nadmiernie wygórowana. Bezsprzecznie koszty utrzymania małoletniego powoda wzrosły w przeciągu kilku ostatnich lat. Jednak, w ocenie sądu alimenty w wysokości 700 zł miesięcznie zabezpieczą w znaczącym stopniu bieżące utrzymanie małoletniego powoda. J. P. swój obowiązek alimentacyjny wobec syna realizuje głównie poprzez osobistą opiekę nad nim oraz łoży na syna ze świadczeń z pomocy społecznej. Sama jednak nie jest w stanie zaspokoić wszystkich usprawiedliwionych potrzeb małoletniego, stąd też konieczny jest udział ojca w utrzymaniu syna.

Na podstawie z art. 98 kpc w związku art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016r. poz. 623 jt.) Sąd zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł tytułem opłaty sądowej i 12 zł za wydanie tytułu wykonawczego (pkt III wyroku). Pozwany jako strona przegrywająca proces winien ponieść koszty sądowe, od których matka małoletniego powoda była zwolniona z mocy ustawy. Zdaniem Sądu, sytuacja majątkowa i możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają mu na pokrycie tych kosztów.

Na podstawie art.100 kpc koszty procesu Sąd wzajemnie zniósł (pkt. IV wyroku).

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany z urzędu na podstawie art. 333§1 pkt 1 kpc (pkt V wyroku).

SSR Jolanta Litwinowicz